PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV – Nr. 427 (5861)

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Vineri 17 ianuarie 1969

STUDIUL APROFUNDAT ȘI MAREA PERFORMANȚĂ SPORTIVĂ? DA, SÎNT POSIBILE!

Interviu cu tov. TITUS DEAC, șeful comisiei sportive a U.A.S.R.

Este un fapt binecunoscut că în viața societății moderne a crescut considerabil rolul educației fizice și sportului în întărirea sănătății, în sporirea capacităților fizice și intelectuale ale populației, în dezvoltarea armonioasă fizică și morală a tineretului. De aceea, firește, în contextul preocupărilor multiple de formare și pregătire pentru viață a tineretului universitar, educația fizică și sportul se bucură de multă atenție, de îndrumare și sprijin permanent din partea partidului și statului.

Care sînt, însă, rezultatele? Ce loc ocupă sportul în viața studenților și în general, în mișcarea sportivă din țara noastră?

Continuînd schimburile de opinii în principalele probleme și domenii ale sportului românesc, redacția a solicitat tov. Titus Deac, șeful comisiei sportive a U.A.S.R., cîteva puncte de vedere privind sportul universitar.

Înainte de a aborda bilanțul succeselor și al nereușitelor din ultima vreme, am adresat interlocutorului nostru următoarea întrebare:

— Considerați că, în totalitatea lor, funcțiile generale ale sportului acționează, sau pot acționa, în viața studenților cu aceeași eficiență ca și în viața celorlalte categorii de tineri?

— Fără îndoială! Unele capătă chiar o pondere mult mai mare. Mă gîndesc, de exemplu, la faptul că în sportul studențesc apare evidentă creșterea caracterului compensatoriu al exercițiului fizic și sportului. Ca orice tînăr, studentul are nevoie de mișcare, de recreere, de destindere. Este o necesitate reală, vitală, ce nu mai trebuie, cred, explicată sau argumentată. De la o asemenea activitate fizică n-ar trebui să lipsească nici un student, în primul rînd spre binele lui.

— De ce, totuși, atît de multe rezerve, atît de multe absențe?

— Sînt multe cauze, fiecare influențînd sau determinînd, mai mult sau mai puțin, în final, o situație generală nesatisfăcătoare. Înainte de toate, trebuie semnalată tendința de a nu se acționa ferm, de a nu se insista tocmai pe maxima valorificare a funcțiilor specifice sportului studențesc, preferîndu-se preocupările orientate cel mai adesea spre performanțe. Activitatea sportivă studențească poate cîștiga în eficiență numai dacă va deveni mai interesantă, mai atractivă și dacă se va desfășura pe un fond dinamic. Sînt și particularități de care, de asemenea, ar trebui să se țină seama mai mult. Într-un fel, trebuie organizată, de pildă, activitatea sportivă a studenților de la facultățile umaniste (acolo unde efortul studiului prelungit, numai *în sălile de cursuri sau acasă, solicită sportului, în primul rînd, caracterul său compensatoriu, de redresare, de reconfortare) și altfel în facultățile tehnice (acolo unde îmbinarea studiului cu practica — de multe ori desfășurată în aer liber — reclamă nevoia de practicare a sportului în formele cele mai atractive). Nu sînt, desigur, absolutizări, nici rețete. Doar, așa cum solicita redacția, cîteva puncte de vedere. Cel mai important este, însă, să se înțeleagă peste tot că sportul nu este un impediment ci, dimpotrivă, un prețios aliat al tineretului studențesc, indiferent de caracteristicile domeniului în care acesta se pregătește.*

— Spuneați că situația generală la ora actuală este nesatisfăcătoare. Am consemnat și cîteva cauze, de asemenea și cîteva idei pe care le considerăm prețioase. Știm însă că în ultimul timp au fost adoptate formele organizatorice corespunzătoare specificului sportului studențesc și că fondurile materiale — element de importanță hotărîtoare — au crescut considerabil. Cum poate fi explicată, ținînd seama de acești factori, ca și de alții, rămînerea în urmă?

— Într-adevăr, pînă acum cîțiva ani, mai exact în 1965,

Dan GARLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 3-a)

Un schimb de ștafetă Cimpoia (dreapta) — Bărbășescu

Foto: AUREL NEAGU

De la trimisul nostru special CRISTIAN MANTU

EVOLUȚIA ECHIPEI NAȚIONALE DE FOTBAL LA LONDRA

AM DORI-O REPETATĂ LA ATENA ȘI LAUSANNE

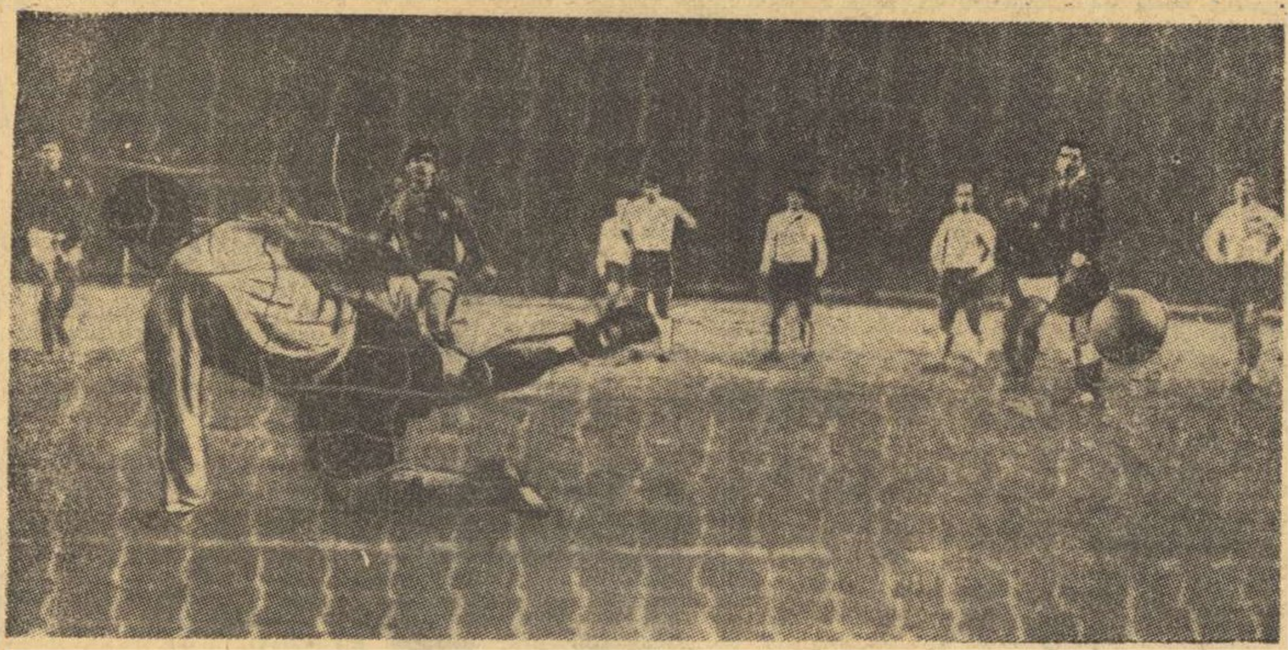

Scorul devine 1—1. În timp ce portarul englez Gordon Banks plonjează spre stînga, mingea pornită din piciorul lui Dumitrache pătrunde în dreapta porții

Telefoto A.P. Agerpres

Reprezentativa de fotbal a țării noastre a reușit miercuri seara, pe Wembley, cel de-al doilea rezultat egal în fața campionilor lumii. De mulți ani, cei care întovărășesc echipa peste hotare n-au avut ocazia să-i vadă pe fotbaliștii din națională jucînd în deplasare așa cum au făcut-o în fața echipei Angliei, pe terenul acesteia. Ceea ce a putut fi remarcat în primul rînd, ca un lucru deosebit, a fost faptul că fotbaliștii români nu au intrat pe teren intimidați de faima și calitățile certe ale adversarilor lor, ci însuflețiți de un spirit de luptă și o voință de a face față oricărui moment greu ivit în joc. Și asemenea momente, de ce să nu recunoaștem, au fost destul de numeroase miercuri pe parcursul celor 90 de minute, dar, ca niciodată, moralul fotbaliștilor români a fost mai ridicat, ei nelăsîndu-se paralizați de teama unui rezultat nefavorabil și, prin curajul și dîrzenia de care au dat dovadă, au participat cu toată tinerețea lor la realizarea unui spectacol agreabil, deseori aplaudat de publicul englez.

Dar rezultatul de miercuri seara obligă pe jucătorii și tehnicienii noștri la o activitate și mai intensă. El poate avea și trebuie să aibă în primul rînd valoarea unui stimulent asupra viitoarei munci de pregătire în vederea meciurilor oficiale din cadrul preliminariilor campionatului mondial. Altfel, pentru iubitorii fotbalului din România acest draw, socotit astăzi o performanță de mare prestigiu, nu la îndemîna oricui, va rămîne doar o amintire frumoasă și nu un cîștig, cert, în alcătuirea și pregătirea echipei naționale pentru partidele cu miză din primăvară.

Revenind la cele 90 de minute de pe Wembley, se poate spune că cei „unsprezece" au luptat inimos, cu încredere în propriile forțe și, ceea ce trebuie reținut, este că în multe perioade de joc întreaga echipă a acționat într-un spirit ofensiv, care i-a surprins pe adversari. Confirmă aceasta însăși declarația lui Sir Alf Ramsey, la cîteva minute după meci: **„Le-am spus jucătorilor mei că vom avea o partidă dificilă. Și, într-adevăr, așa a fost. Românii au știut să păstreze mai bine balonul la mijlocul terenului, să temporizeze jocul, să ne atace prin surprindere, într-un cuvînt, să ne scoată din ritm. Chiar dacă acțiunile echipei engleze au fost mai dese și mai viguroase decît ale echipei dv., ele s-au izbit de un zid de netrecut și în ultimă instanță de portarul Gornea, care a fost excelent în repriza secundă..."**

Frumoase aprecieri asupra jocului echipei noastre a avut și căpitanul echipei engleze, Bobby Charlton, care ne-a declarat: **„Echipa română m-a surprins plăcut, mai întîi la București. Sincer să fiu, nu mă așteptam la o asemenea ripostă chiar pe terenul nostru. Sînt convins că voi auzi și în viitor lucruri bune despre această tînără formație și în special despre Sătmăreanu, Dumitrache și Nunweiller, care mi-au plăcut cel mai mult..."**

Voința și puterea de luptă — iată după părerea noastră factorii care au contribuit la reușita acestui rezultat onorabil al reprezentantivei noastre. Și spre deosebire de alte împrejurări similare (pe terenuri străine), în momentele dificile de miercuri seara, de dominare a echipei engleze, care forța victoria, jucătorii noștri au ieșit cu calm din apărare în atac și au terminat numeroase acțiuni cu șuturi la poarta lui Banks. A fost bine valorificată în această partidă puterea de șut a lui Anca, care în două rînduri, în repriza întîi, l-a solicitat pe Banks la maximum, ca să nu mai amintim de șutul-bombă în bară al lui Dinu (min. 72) care a făcut să înghețe tribunele. Și tot ca ur-

(Continuare în pag. a 3-a)

DULCEA RĂZBUNARE A BALONULUI

Miercuri seara, pe stadionul Wembley din Londra, în fața a 80 000 de spectatori, cărora nu le-a venit, probabil, să-și creadă ochilor, reprezentativa de fotbal a României a ținut în șah echipa națională a Angliei, reeditînd, la dimensiuni evident mai mari, surpriza de acum două luni, de la București, unde campionii mondiali obținuseră, nu fără emoții, tot un rezultat de egalitate. De data aceasta, englezii, pe lîngă măiestria lor în joc și renumele lor, intimidant pentru orice echipă, aveau de partea lor un aliat, care poate însemna forță motrice, propulsantă uneori, cea a publicului și, printr-o lege nescrisă, dar universal valabilă, amabilitatea chiar și a celui mai corect **referee din lume.**

Și totuși, 1—1!

Desigur, pămîntul n-a încetat să se învîrtească, în fața acestui rezultat. Poate c-ar fi făcut-o, dacă ar fi fost vorba, în locul unui meci amical, de finala campionatului mondial. Oricum, acest 1—1, pe Wembley, cu teamul campionilor mondiali, se situează pe locul prim în palmaresul echipei noastre naționale de fotbal, el reprezentînd, fără doar și poate, în circumstanțele în care a fost realizat, CEL MAI BUN REZULTAT obținut pînă acum de reprezentativa noastră, de FOTBALUL NOSTRU. Cît de departe este acest prestigios 1—1 de pronosticurile temătoare, de acele variante terifiante în care apărea firească și chiar inevitabilă victoria echipei Angliei la scor!

Iată, în sfîrșit, o mare satisfacție pe care acest sport atît de îndrăgit la noi o oferă sutelor de mii (poate chiar milioane!) de susținători, mereu în efervescență, gata să-i sfîșie pe fotbaliști la prima înfrîngere, dar dispuși să le ridice statui la cea dintîi victorie. Criticat mereu în ultima vreme, de cele mai multe ori cu temei, deși, în ultimă instanță, fotbalul este un joc capricios, cu prea puține contingențe cu științele exacte, expus tuturor ironiilor, devenit sursă permanentă de subiecte pentru caricaturiști și umoriști, BALONUL ROTUND s-a răzbunat miercuri seara pentru toate „umilințele" la care l-au supus tocmai cei ce-l iubesc mai mult. O răzbunare dulce, care picură un strop (mare) de bucurie în inima fiecăruia dintre noi, mai descrețește frunțile și, poate, ne face să ne gîndim că uneori am fost prea aspri. Dar, așa este cînd iubești. Dorești ca cel ce-ți este drag să întruchipeze perfecțiunea. Și noi iubim fotbalul...

Jack BERARIU

FRUNTAȘII ATLETISMULUI LA START

După campionatul municipal al juniorilor mici, desfășurat la sfîrșitul săptămînii trecute, sîmbătă și duminică va fi rîndul juniorilor mari și al seniorilor bucureșteni să se prezinte la start. Întrecerile lor din cadrul campionatului Capitalei sînt programate tot în sala Floreasca II, sîmbătă, cu începere de la ora 16 și duminică de la ora 8. Și-au anunțat participarea atleți de valoare, campioni și recordmani ai țării.

În pag. a 2-a: La un pas de... performanță

ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE

Arbitrii de volei *Marinel Oancea* și *Mircea Albuț* vor pleca în Turcia și, respectiv, Israel, pentru a conduce partidele dintre Fenerbahce Istanbul — 17 Septembrie Tirana și Hapoel Hamapil — Mladost Zagreb.

LA ATENA — VICTORIE A SCRIMERILOR PLOIEȘTENI

Capitala Greciei a găzduit meciul de scrimă dintre selecționatele orașelor Atena și Ploiești. Ca și în primul meci, desfășurat în țară, în luna noiembrie, rezultatul a fost favorabil sportivilor noștri, cu 2—1. Trăgătorii ploieșteni au cîștigat probele de floretă (9—7) și sabie (11—5) și au pierdut, la baraj, proba de spadă. Vom reveni cu amănunte.

PRIMUL JOC DE HOCHEI LA SINAIA

În cunoscuta stațiune de munte de pe Valea Prahovei, Sinaia, funcționează de mai bine de o lună de zile un patinoar natural. Avînd la dispoziție gheață, micii sportivi de la centrul de fotbal din localitate practică ca sport complimentar hocheiul. Astfel, de curînd, a avut loc între două echipe de pitici primul meci de hochei la Sinaia. A învins echipa I cu 4—2.

În cursul săptămînilor care urmează vor fi organizate noi întreceri de hochei, rezervate piticilor.

NE VOR VIZITA VOLEIBALIȘTII DE LA DINAMO TIRANA?

Sîntem informați că echipa masculină de volei *Dinamo Tirana* va întreprinde, între 20 și 30 ianuarie 1969, un turneu în țara noastră. Ea va întîlni echipele *Steaua*, *Rapid* și *Tractorul Brașov*.

Azi, la Poiana Brașov

Proba individuală a concursului internațional de biatlon (tineret)

POIANA BRAȘOV, 15 *(prin telefon, de la trimisul nostru)*. Soarele a scăldat astăzi pitoreasca stațiune într-o lumină puternică, prevestind parcă sărbătoarea tinerilor biatloniști care își vor disputa de vineri pînă duminică întîietatea în cea mai importantă competiție organizată înaintea campionatului mondial: *Concursul internațional al României*.

Pe toți cei ce vor asista la întreceri, lumina și căldura nu pot decît să-i bucure. În schimb, concurenților acestea le dau multă bătaie de cap. Dar, și împotriva dificultăților create de natură există... remediu. De astă dată, prin devansarea orei la care se va da startul în cursa de 15 km. în loc de ora 11, acesta va fi dat la ora 9,30, cînd se presupune că zăpada se va menține înghețată. După cum se știe, concurenții vor efectua și două trageri (poziția culcat) a cîte 5 focuri de la 150 m.

Joi, la ora la care transmit aceste rînduri, erau prezenți aproape toți participanții (componenții echipelor *U.R.S.S., R.D.G., Suediei, R.F.G., Cehoslovaciei, României — I și II, Brașovului* și *Sinaiei*), în total 37 de concurenți. Singurii absenți, biatloniștii polonezi, care se mai speră să vină în cursul nopții.

La antrenament cei mai buni s-au dovedit sportivii sovietici. Aceasta nu trebuie să mire pe nimeni, deoarece biatloniștii din U.R.S.S. au cucerit anul trecut atît titlul mondial la individual (prin Aleksandr Tihonov, care luase parte și la ediția 1968 a internaționalelor noastre), cît și la ștafetă. Excelente au fost și tragerile componenților echipei R.D.G., din rîndul cărora l-am remarcat pe Günther Bartnik, component al ștafetei care la trecutul campionat mondial a cucerit medalia de bronz. În această ierarhie (neoficială, bineînțeles) se cuvine menționată și precizia dovedită de biatloniștii români, în special de Al. Szabo, I. Bîrzea și I. Olteanu.

D. STANCULESCU

ÎN PAG. a 2-a: PANORAMIC SPORTIV INTERN

Atletismul s-a mutat sub acoperiș. Sala Floreasca II găzduiește starturile și finișurile de iarnă. Sîmbătă și duminică — campionatul Capitalei pentru juniori mari și seniori.

ÎN DEZBATERE—CĂILE CĂTRE PERFORMANȚĂ

DIN CUVÎNTUL PARTICIPANȚILOR LA PLENARA CNEFS

- **ȘCOALA ȘI UNIVERSITATEA REPREZENTATE SLAB**
- **NU! ATLETISMULUI DE SERĂ**
- **ÎNCĂ O STEA PE EPOLEȚII STELEI**

Amplele discuții purtate pe marginea raportului prezentat în plenara CNEFS, analiza critică exigentă a rezultatelor delegației române la Jocurile Olimpice din Mexic, dezbaterea planului de pregătire pentru ediția din 1972 a marii competiții de pe pozițiile realismului și ale lucidității au conferit întrunirii cadrelor de bază ale mișcării noastre sportive atributul unui eveniment remarcabil. Concluziile plenarei pun la dispoziția cluburilor, asociațiilor, antrenorilor, tehnicienilor și sportivilor liniile directoare ale muncii de perspectivă, în care primul obiectiv îl constituie participarea cu succes la J.O. de la Sapporo și München, iar următorul, cu nimic mai puțin important, pregătirea unui eșalon de sportivi și mai puternic pentru 1976, din generația de copii care acum parcurge abecedarul. Iată de ce rolul școlii în relansarea performanței sportive românești a ocupat un loc însemnat în dezbaterile de marți.

★

Tovarășul ALEXANDRU FORȚIU, *director în Ministerul Învățămîntului*, sublinia (pe bună dreptate autocritic) că *„tineretul studios a fost foarte slab reprezentat în delegația olimpică română la Ciudad de Mexico"*.

„Sînt puțin invidios pe cluburile Steaua și Dinamo, spunea cu amărăciune în glas vorbitorul, *pentru rezultatele obținute, pentru elogiile care le-au fost aduse aici, în ședință. Dar, la noi* (în unitățile sportive școlare și

(Continuare în pag. a 2-a)

ABUNDENȚA DE ZĂPADĂ DE LA CERVINIA

CERVINIA, 16 (prin telefon). — Hotărît lucru, ninsoarea continuă să fie problema nr. 1 a numeroșilor boberi veniți în localitate pentru ultime pregătiri în vederea apropiatelor campionate continentale. Grosimea stratului de zăpadă de pe pistă atinge uneori și 2 m! Evident, organizatorii sînt cei mai afectați, măsurile de deszăpezire cerînd eforturi deosebite pentru ca antrenamentele să poată avea, totuși, loc.

Cei trei sportivi români — Panțuru, Neagoe și Focșeneanu — marchează, în special pilotul Panțuru, o acomodare substanțială cu necunoscuta pîrtie. Starturile, punct nevralgic încă și în sezonul trecut, sînt acum mult mai bune, mai rapide, și dau nădejdi serioase și justificate într-o comportare la înălțime.

Flop-ul va fi proscris?

— Pag. a 4-a